

Sygn. akt V KZ 35/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie ukaranego **B. D.**

o czyn z art. 93 pkt.10 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo Budowlane

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 lipca 2017 r.

zażalenia ukaranego

na zarządzenie upoważnionego sędziego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego

w [...] z dnia 30 maja 2017 r. sygn. akt II AKo [...]

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie sygn. akt

II W [...] prawomocnie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w L.

z dnia 10 maja 2016 r. sygn. akt IV Ka [...]

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 2 k.p.k.

i art. 113 § 1 k.p.s.w.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 30 maja 2017 r. odmówiono przyjęcia wniosku B. D. o wznowienie postępowania w sprawie prawomocnie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 10 maja 2016 r. sygn. akt IV Ka [...]. Podstawą odmowy przyjęcia wniosku było niezuzupełnienie przez B. D., w ustawowym terminie, braku formalnego polegającego na niedopełnieniu wymogu tzw. „przymusu adwokackiego” a zatem sporządzenia i podpisania wniosku przez adwokata (art. 545 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.p.s.w.) - w sytuacji, gdy

wyznaczony uprzednio obrońca z urzędu adw. S. G. poinformował, iż nie stwierdził podstaw do wystąpienia z wnioskiem (k. 44- 46). Wezwany do usunięcia braku formalnego B. D. w określonym terminie braku tego nie usunął, składając jedynie odpowiedź na opinię obrońcy. Na powyższe zarządzenie ukarany wniósł zażalenie, kwestionując w istocie prawidłowość merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Wskazał także na brak kontaktu z wyznaczonym z urzędu obrońcą.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne. Podniesione w środku odwoławczym argumenty pozostają irrelewantne dla oceny trafności skarżonego zarządzenia. W istocie, skarżący podejmuje polemikę z prawomocnymi rozstrzygnięciami wydanymi w sprawie Sądu Rejonowy w Z. - sygn. akt II W [...] oraz Sądu Okręgowego w L., sygn. akt IV Ka [...].

Po złożeniu osobistego wniosku o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania, na prośbę ukaranego został mu w tym celu wyznaczony obrońca z urzędu. Adwokat S. G. po przeanalizowaniu sprawy złożył opinię, z której wynika, że nie stwierdził podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Zgodnie z treścią art. 84 § 3 k.p.k. obrońca ma prawo oświadczyć, po zapoznaniu się ze sprawą, podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania nie dostrzega. Taka sytuacja zaistniała w tej sprawie. Należy zauważyć, że przepisy procedury nie nakładają na wyznaczonego w postępowaniu wznowieniowym obrońcę obowiązku sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie zgodnie z wolą strony. Przeciwnie, określone ustawą podmioty dysponują wyłącznie uprawnieniem, co oznacza, że niezależnie od sądu czy wymagań strony, dokonują analizy akt sprawy pod kątem zaistnienia czy braku podstaw wystąpienia w wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie, stąd brak kontaktu ze stroną nie może być postrzegany, jako wyznacznik rzetelności działania obrońcy z urzędu.

Dopełniając wymogów proceduralnych Sąd Apelacyjny w [...] poinformował ukaranego o stanowisku obrońcy z urzędu, wzywając go jednocześnie do uzupełnienia braku formalnego złożonego osobiście wniosku o wznowienie postępowania, poprzez sporządzenie go i podpisanie przez adwokata czy radcę prawnego ustanowionego przez stronę. Skoro ukarany nie dopełnił tego obowiązku,

to konieczne stało się wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, co też uczynił Sąd Apelacyjny w [...]. Zażalenie zatem jest chybione.

Z tych powodów orzeczono jak w postanowieniu.

[aw]